

извика Хаджи Генчо отъ пангалтъ. Хаджи-попъ бѣше Клисурець. . . .

Сичките Хаджи Генчови книги бѣха изъ Киево, защото той не обичаше московскиятъ печатъ, и сѣкога казваше: „Московските книги сж за нищо и за никакво; а червенословките имъ и въ ржка не земай. . . . Ако би ти напечаталъ въ Киево псалтирьтъ на такава хартия, каквата е московската, то би можалъ и на владиката да го подадешъ, и да са не засрамишъ отъ негова милость. . . .“

Освѣнъ черковно-славянските писания, Хаджи Генчо знае още влашки, малко русски, малко турски, малко гръцки, съ една дума, той са счита за най-умевъ и за най-ученъ човѣкъ не само въ Коприщица; а и въ Стрѣлча, и въ Краставо село, и въ Татаръ-Пазарджикъ и по Марашитъ въ Пловдивъ. Когато кадиятъ дойде въ Коприщица и когато рѣче на Коприщенци да му искроводатъ нѣкой по-у-